

vedtages. Jeg antager derfor, at den høitærede Formand vil ved Vædringsforslag under Nr. 11 bære sig ad ligesom ved Vædringsforslag under Nr. 6 og lade det dele Stjæbne med Vædringsforslaget under Nr. 7. — Jeg kommer derefter til det vigtigste af de Vædringsforslag, der ere stilledes til denne Behandling, i alt Fald af Udvalgets Flertal, nemlig Vædringsforslag Nr. 12, der angaar den endelige Affattelse af § 3. Det Forslag til Paragrafen, som opstilles her i Vædringsforslaget, er i flere af sine Hovedtræk enslydende med det, der ved anden Behandling faldt med 21 Stemmer imod 21. Det faldt vel væsentligt, om ikke udelukkende, af den Grund, at det indeholdt en Bestemmelse om at dele Sjælland i 3 Distrikter, en Bestemmelse, der fra mange Sider misbilligedes, men som nu er rettet, idet Sjælland efter den nye forandrede Paragraf vil blive som i det oprindelige Lovforslag kun eet Distrikt, og Vædringsforslagets Vedtagelse synes altsaa ikke at kunne være udiat for Fare af den Grund. Den anden Forandring, som dette Forslag til en ny Paragraf indeholder, er, at Beløbet til Hingstepremierne er sat op fra 40,000 til 50,000 Kr. Der fremtom her i Salen ved anden Behandling enkelte Udtalelser i saa Henseende, som Udvalgets Flertal har troet at burde tage Hensyn til. Ogsaa til en anden enkelt Udtalelse er der taget alt tilhørligt Hensyn, en Anke over, at Præmiering af Hingste over 12 Aar ikke var tilladt. Der har Udvalget tilladt sig at foreslaa, at Grændsen udskydes endnu 2 Aar længere, altsaa til Hingste paa 14 Aar. Foruden disse Vædringer er der endnu en meget væsentlig Forandring i denne Paragraf, nemlig i dens næstsidste Stykke; den gaar ud paa, at Dyr- og Hingstestuer ikke i alle Tilfælde uløselig skulle være bundne til hinanden, men at man ogsaa, naar Forholdene gjøre det ønskelig, kan dele Distrikterne i mindre Dyrstuekredse; man har troet — navnlig, da der fra den høitærede Ministers Side lægges stor Vægt paa dette Punkt — at det var en Indrømmelse, man burde gjøre; særlig staar den ogsaa i nogen Forbindelse med den foregaaende Forandring, nemlig at Sjælland bliver eet Distrikt, hvorved denne Bestemmelse maaste kan blive saa meget mere nødvendig. — Derefter følge tre af et æret Mindretal stilledes Vædringsforslag, som jeg selvfølgelig ikke skal udtale mig om, forinden den ærede Forslagsstiller har haft Leilighed til at begrunde sine Vædringsforslag. Jeg gaar derfor over til Vædringsforslag Nr. 16, der ogsaa er stillet af Udvalgets Flertal og med-

tager strax i samme Forbindelse det herhen hørende Vædringsforslag Nr. 20. Det er efter Udvalgets Flertals Formening en naturlig, ja maaste nødvendig Konsekvens af det Stykke, jeg nylig omtalte, nemlig næstsidste Stykke i § 3, thi det vilde betegne, at det i Virkeligheden er en Undtagelsesbestemmelse og ikke Lovens Regel. Man har derfor troet, at det var nødvendigt, at man i §§ 5 og 6 fik en Bestemmelse, der viste, hvad der skulde være Lovens Regel, og hvad der skulde være Lovens Undtagelse. — Nr. 17 er et Vædringsforslag, der gjør en virkelig, ikke ringe Forandring, og som Udvalgets Flertal kun med nogen Betænkelse er gaaet ind paa. Saaledes som Lovforslaget blev vedtaget ved 2den Behandling, var det en obligatorisk Bestemmelse, at kun Dyr, der fremviste Stamtable, kunde tage Præmie. Dette er nu blevet forandret til en ren fakultativ Bestemmelse, hvorefter det kommer til at hedde, at de Dyr fortrinnsvis gives Præmier, der kunne fremlægge paalidelige Stamtable. Jeg skal dog her tilføje, at i saa Henseende er Bestemmelsen blevet noget stærket, idet der er blevet tilføjet Ordet „paalidelig“; men om det vil kunne bøde paa det Andet, er vel et temmelig tvivlsomt Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket der imidlertid jaavel fra den høitærede Indenrigsminister, som fra anden Side her i Salen og ogsaa udenfra er kommen Antydninger af, at man fandt det langt mere praktisk, navnlig at have en Bestemmelse, som den her er foreslaaet. — Nr. 18 er i Virkeligheden en Redaktionsændring, hvor man har søgt at give Affattelsen en smukkere sproglig Form. — Nr. 19 er en Bestemmelse, der overfor Statsstuerne ganste svarer til den, der under Nr. 9 er taget overfor Landbosforeningsdyrstuerne, idet man vil forhindre den samme der omtalte Præmietrafik. — Vædringsforslag Nr. 22 er ligeledes kun en sproglig Forbedring af Paragrafen og indeholder ingen Realitetsforandring. — Nr. 23 giver derimod hele Paragrafen en forandret Affattelse, jeg tror at burde sige en noget fyldigere Affattelse, men i og for sig berører det kun meget lidt Realiteten, idet man kun har optaget, nævnt en større Række Foranstaltninger, der falde ind under denne Paragraf. — Nr. 24 er en Vædring, der er blevet foranlediget af Landstingets Arbeides Udættelse ved Folkethingets Opløsning; man har der ganske naturligt sat „April“ i Stedet for „Marts“ som Termin for Lovens Straftræden. Den allerlidste Vædring under Nr. 25 gaar ud paa at udlette den Bestemmelse, der blev vedtaget her ved 2den Behandling om, at Lovens senest inden 5 Aar